

สมโภชพระคริสตเจ้าทรงแสดงองค์

ข่าวดี มธ 2:1-12

ในรัชสมัยกษัตริย์เฮโรด พระเยซูเจ้าประสูติที่เมืองเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย โหราจารย์บางท่านจากทิศตะวันออกเดินทางมายังกรุงเยรูซาเล็ม ² สืบถามว่า “กษัตริย์ชาวยิวที่เพิ่งประสูติอยู่ที่ใด พวกเราได้เห็นดาวประจำพระองค์ขึ้น จึงพร้อมใจกันมาเพื่อนมัสการพระองค์” ³ เมื่อกษัตริย์เฮโรด ทรงทราบข่าวนี้ พระองค์ทรงวุ่นวายพระทัย ชาวกรุงเยรูซาเล็มทุกคนต่างก็วุ่นวายใจไปด้วย ⁴ พระองค์ทรงเรียกประชุมบรรดาหัวหน้าสมณะและธรรมาจารย์ ตรัสถามเขาว่า “พระคริสต์จะประสูติที่ใด” ⁵ เขาจึงทูลตอบว่า “ในเมืองเบธเลเฮม แคว้นยูเดีย เพราะประกาศกเขียนไว้ว่า ⁶ เมืองเบธเลเฮม ดินแดนยูดาห์ เจ้ามิใช่เล็กที่สุดในบรรดาหัวเมืองแห่งยูดาห์ เพราะผู้นำคนหนึ่งจะออกมาจากเจ้า ซึ่งจะเป็นผู้นำอิสราเอล ประชากรของเรา”

⁷ ดังนั้น กษัตริย์เฮโรดทรงเรียกบรรดาโหราจารย์มาเฝ้าเป็นการส่วนตัวพระองค์ ทรงซักถามถึงวันเวลาที่ดาวปรากฏ ⁸ แล้วทรงใช้บรรดาโหราจารย์ไปที่เมืองเบธเลเฮม ทรงกำชับว่า “จงไปสืบถามเรื่องพระกุมารอย่างละเอียด และเมื่อพบพระกุมารแล้ว จงกลับมาบอกให้เรารู้ เราจะได้ไปนมัสการพระองค์ด้วย” ⁹ เมื่อบรรดาโหราจารย์ได้ฟังพระดำรัสแล้วก็ออกเดินทาง ดาวที่เขาเห็นทางทิศตะวันออกปรากฏอีกครั้งหนึ่งนำทางให้ และมาหยุดนิ่งอยู่เหนือสถานที่ประทับของพระกุมาร ¹⁰ เมื่อเห็นดาวอีกครั้งหนึ่งบรรดาโหราจารย์มีความยินดียิ่งนัก ¹¹ เขาเข้าไปในบ้าน พบพระกุมารกับพระนางมารีย์พระมารดา จึงคุกเข่าลงนมัสการพระองค์ แล้วเปิดหีบสมบัตินำทองคำ กำยาน และมดยอบออกมาถวายพระองค์ ¹² แต่พระเจ้าทรงเตือนเขาในความฝันให้กลับไปหากษัตริย์เฮโรด เขาจึงกลับไปบ้านเมืองของตนโดยทางอื่น

*****

1. สถานที่ประสูติ

“พระเยซูเจ้าประสูติที่เมืองเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย” (มธ 2:1)

“เบธเลเฮม” แปลว่า “บ้านแห่งขนมปัง” เดิมชื่อเอฟราธาห์ อยู่ห่างจากกรุงเยรูซาเล็มไปทางทิศใต้ประมาณ 10 กิโลเมตร เป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน เป็นที่ฝังศพของนางราเคล ภรรยาของยาโคบ (ปฐมก 48:7) เป็นที่อาศัยของนางรูธหลังแต่งงานกับโบอาซและได้ให้กำเนิดโอบอด ผู้เป็นบิดาของเจสซี ซึ่งเป็นบิดาของดาวิด (นรธ 1:22)

เหนืออื่นใด เบธเลเฮมเป็นเมืองของกษัตริย์ดาวิด (1 ซมอ 16:1; 17:12; 20:6) ซึ่งพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะส่ง “พระผู้ช่วยให้รอด” มาจากเชื้อสายและจากเมืองของพระองค์ ดังที่ประกาศกมี

คาร์ททำนายไว้ว่า “เบธเลเฮม เอฟราธาห์เอ๋ย เจ้าเป็นเมืองเล็ก ๆ ในบรรดาหัวเมืองของยูดาห์ จะมีผู้หนึ่งออกมาจากเจ้าสำหรับเรา เป็นผู้ที่จักปกครองอิสราเอล” (มคา 5:2)

นักบุญจัสติน ปิตาจารย์ผู้เกิดใกล้เบธเลเฮมราวปี ค.ศ. 100 บันทึกไว้ว่าชาวเมืองเบธเลเฮม นิยมเจาะภูเขาเป็นที่พักอาศัย และมักเจาะหินใต้บ้านให้กลวงเป็นถ้ำเพื่อใช้เลี้ยงสัตว์ เป็นไปได้ว่าพระเยซูเจ้าประสูติในถ้ำหินสำหรับเลี้ยงสัตว์นี้ (Justin Martyr: *Dialogue with Trypho*, 78, 304)

2. โหราจารย์

เฮโรโดตัส นักประวัติศาสตร์กล่าวถึง “โหราจารย์” ไว้ว่าเดิมทีเป็นชาวมิเดียนซึ่งเป็นชนส่วนหนึ่งในอาณาจักรเปอร์เซีย เคยก่อการกบฏแต่ล้มเหลว จึงเบนความสนใจจากอำนาจทางบ้านเมืองมาทำหน้าที่ “สงฆ์” ในเปอร์เซีย ดุจดียวกับตระกูลเลวีซึ่งทำหน้าที่ “สงฆ์” ในอิสราเอล

พวกเขาพลิกบทบาทจากนักรบมาเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และผู้รู้ ทำหน้าที่ถวายเครื่องบูชา สอน และให้คำแนะนำแก่กษัตริย์เปอร์เซีย

สมัยก่อน โหราศาสตร์มีบทบาทสูงยิ่งต่อมนุษย์ พวกเขาเชื่อว่าดาวทุกดวงต่างเคลื่อนไปตามวงโคจรของมันโดยไม่เปลี่ยนแปลง หากมีการเปลี่ยนแปลงหรือเกิดปรากฏการณ์พิเศษขึ้นย่อมหมายความว่า “พระเจ้าทรงมีระเบียบบรรรมชาติเพื่อจะบอกบางสิ่งบางอย่างแก่มนุษย์เป็นพิเศษ”

บางคนอาจแปลกใจที่โหราจารย์เดินตามดาวจากแดนไกลเพื่อมานมัสการกษัตริย์ถึงกรุงเยรูซาเล็ม แต่ก็เป็นเรื่องปกติของคนสมัยก่อน เราจึงไม่ควรด่วนสรุปว่าเหตุการณ์นี้เป็นเพียงตำนานเรื่องหนึ่ง มิใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

อีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เราไม่ควรด่วนสรุปเช่นนั้นก็คือ มีหลักฐานระบุว่ากระแสน้ำคองการเสด็จมาของกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่แพร่หลายทั่วไปในช่วงเวลาเดียวกันกับที่พระเยซูเจ้าประสูติ แม้แต่นักประวัติศาสตร์โรมันอย่างเซนซุเอโตนีอุสยังเขียนไว้ว่า “มีความเชื่อเก่าแก่แพร่สะพัดไปทั่วตะวันออกว่าจะมีคนจากยูดาห์มาปกครองโลก” (Suetonius: *Life of Vespasian*, 4:5)

ตาซีตุสก็ยืนยันเช่นเดียวกันว่า “มีความเชื่อมั่นว่า ช่วงเวลานี้ ตะวันออกจะมีอำนาจยิ่งใหญ่ ผู้ปกครองจากยูดาห์จะครอบครองอาณาจักรทั่วโลก” (Tacitus: *Histories*, 5:13)

ส่วนชาวยิวนั้นเชื่ออยู่แล้วว่า “ช่วงเวลานี้ จะมีผู้ปกครองโลกออกมาจากประเทศของตน” (Josephus: *Wars of the Jews*, 6:5, 4)

3. เฮโรด

เป็นลูกครึ่งระหว่างยิวและอิดูเมียน เคยร่วมมือกับโรมระหว่างสงครามกลางเมืองในปาเลสไตน์จนได้รับความไว้วางใจแต่งตั้งเป็นผู้ว่าราชการเมื่อ 47 ปีก่อนคริสต์ศักราช ต่อมาอีก 7 ปี

ก็ได้รับการสถาปนาเป็นกษัตริย์จนสิ้นพระชนม์ในปีที่ 4 ก่อนคริสต์ศักราช รวมระยะเวลาที่ทรงครองราชย์นาน 36 ปี

เฮโรดได้รับการขนานนามว่า “มหาราช” ซึ่งสมควรอย่างยิ่ง เพราะพระองค์ทรงทำให้บ้านเมืองมีระเบียบและเกิดความสงบสุขอย่างแท้จริง ทรงเป็นนักก่อสร้างผู้เก่งกาจ พระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็มก็เป็นผลงานของพระองค์ ทรงเป็นกษัตริย์ผู้มีน้ำพระทัยกว้างขวาง ยามประชาชนเดือดร้อนก็ทรงลดภาษีให้ และเมื่อประชาชนอดอยากเร็นแค้นก็ลดตายเพราะความกันดารแห้งแล้งอย่างหนักเมื่อ 25 ปีก่อนคริสต์ศักราช พระองค์ทรงสั่งให้หลอมจานทองคำเพื่อนำไปซื้อข้าวโพดเลี้ยงปลกนิกรของพระองค์

แต่ข้อเสียของเฮโรดคือทรง “ระแวงสงสัย” ว่าจะถูกแย่งชิงบัลลังก์อย่างไร้เหตุผล ยิ่งเมื่อพระชนมายุมากขึ้นความระแวงสงสัยก็ยิ่งทวีมากขึ้นจนกลายเป็น “คนแก่น่ากลัว” ไปในที่สุด ทรงกำจัดทุกคนที่สงสัยว่าจะเป็นคู่แข่งอำนาจจากพระองค์ ไม่เว้นแม้แต่มารีอัมเน ผู้เป็นภรรยา และอเล็กซานดรามารดาของพระนาง อันตีปาเตรีโอรสหัวปี รวมถึงโอรสอีก 2 องค์คืออเล็กซานเดอร์และอริสโตบูลุสก็ไม่รอดพ้นจากการถูกประหาร จนจักรพรรดิออกัสตัสแห่งกรุงโรมเอ่ยว่า “เป็นหมู (hus – ฮุส) ของเฮโรดยิ่งปลอดภัยกว่าเป็นบุตร (huios – ฮุยออส) ของเฮโรด”

เมื่อพระชนมายุ 70 พรรษา ทรงเกรงว่าจะไม่มีใครได้ร้องไห้ไว้ทุกข์เมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์ จึงทรงสั่งให้จับกุมและกักขังผู้มีชื่อเสียงของเยรูซาเล็มไว้จำนวนหนึ่งด้วยข้อหาที่กู้ขึ้นมาเอง พร้อมทั้งกำชับให้ประหารทุกคนทันทีที่สิ้นพระชนม์เพื่อให้ประชาชนเป็นทุกข์และรำไห้ !

เราคงคาดเดาความรู้สึกของเฮโรดได้ไม่ยากเมื่อโหราจารย์ถามว่า “กษัตริย์ชาวยิวที่เพิ่งประสูติอยู่ที่ใด” ?! (มธ 2:2)

4. บรรดาหัวหน้าสมณะและธรรมาจารย์

ที่ประชุมบรรดาหัวหน้าสมณะประกอบด้วยมหาสมณะที่เกษียณแล้วทุกคน และผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกของตระกูลชั้นสูงเพียงไม่กี่ตระกูลให้เป็นหัวหน้าสมณะแบบผูกขาด ส่วนธรรมาจารย์คือผู้เชี่ยวชาญด้านพระคัมภีร์และกฎหมาย

วันที่ที่พระเยซูเจ้าประสูติ ปฏิบัติของมนุษย์แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มอย่างเห็นได้ชัด

1. **เกลียดและเป็นศัตรู**

เฮโรดกลัวว่าพระกุมารจะเข้ามาแย่งชิงตำแหน่ง อำนาจ และอิทธิพลของพระองค์ จึงพยายามหาช่องทางกำจัดพระกุมารให้พ้นไปจากชีวิตของพระองค์

เช่นเดียวกับเฮโรด ยังมีคริสตชนอีกมากที่พร้อมจะกำจัดพระเยซูเจ้าออกไปจากชีวิต เพราะเห็นว่าพระองค์เข้ามายุ่งเกี่ยวกับชีวิตของตนจนไม่อาจทำอะไรตามใจชอบได้อีกต่อไป แต่อย่าลืมนึกว่าคนที่ทำอะไรตามใจชอบนั้นหาได้มีคุณค่าหรือประโยชน์อันใดไม่ เขาเป็นเพียง “ทาส” ของตนเองเท่านั้น !

ส่วนคริสตชนแท้ต้องเป็นคนที่ดำเนินชีวิตเหมือนพระคริสตเจ้า และพร้อมอุทิศตนเพื่อพระอาณาจักรของพระองค์

ดังนั้น สิ่งที่เราพึงวอนขอก่อนอื่นใดหมดก็คือขอให้ “พระประสงค์จงสำเร็จในแผ่นดิน เหมือนในสวรรค์” (มธ 6:10)

2. เฉย ๆ

บรรดาหัวหน้าสมณะและธรรมาจารย์มัวสลวนอยู่กับการประกอบพิธีกรรมในพระวิหาร และถกเถียงกันเรื่องกฎหมายจนไม่เห็นพระเยซูเจ้าอยู่ในสายตา

ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าพระองค์ประสูติในเมืองเบธเลเฮม แคว้นยูดาห์ แต่พวกเขากลับ “เฉย” พระองค์จะประสูติที่ไหน และเมื่อใด ไม่มีความหมายอะไรทั้งนั้น !

ทุกวันนี้ คริสตชนจำนวนไม่น้อยยังประพฤตินั้นเช่นเดียวกับหัวหน้าสมณะและธรรมาจารย์ นั่นคือมัวสลวนอยู่กับธุรกิจของตนจนพระเยซูเจ้าไม่มีความหมายอะไรเลยสำหรับชีวิตของเขา

พวกเขาลืมนึกไปว่า “สิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตคือองค์พระเยซูเจ้า” ไม่ใช่กิจการ หรือพิธีการ หรือโครงการอื่นใดทั้งสิ้น !

ขอให้คำถามของประกาศกเยเรมีย์ดังก้องอยู่ในจิตใจของเราเสมอ “ดูก่อน ท่านทั้งหลายที่เดินผ่านไป ท่านไม่เกิดความรู้สึกอะไรบ้างหรือ” (พลค 1:12)

3. ชื่นชมยินดีและนมัสการ

“เมื่อเห็นดาวอีกครั้งหนึ่งบรรดาโหราจารย์มีความยินดียิ่งนัก พวกเขาเข้าไปในบ้าน พบพระกุมารกับพระนางมารีย์พระมารดา จึงคุกเข่าลงนมัสการพระองค์ แล้วเปิดหีบสมบัตินำทองคำ กำยาน และมดยอบออกมาถวายพระองค์” (มธ 2:10-11)

พวกเขา นำสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตมาถวายแทบพระบาทของพระเยซูเจ้าเพื่อนมัสการพระองค์

แน่นอนว่า หากเราตระหนักถึงความรักของพระเจ้าที่ทรงแสดงออกในองค์พระเยซูเจ้าแล้ว สิ่งเดียวที่ทุกคนสามารถทำได้ก็คือ “รักและนมัสการพระองค์ด้วยสิ้นสุดจิตใจ” เท่านั้น !

เนื่องจากมีของขวัญ 3 อย่าง ตำนานจึงถือว่ามีโหราจารย์ 3 องค์ได้แก่ เมลกีออร์ผู้ถวายทองคำ คาสเปอร์ผู้ถวายกำยาน และบัลธาซาร์ผู้ถวายมดยอบ
ของขวัญทั้ง 3 สิ่งยังบ่งบอกถึงชีวิตและการกิจของพระกุมารในอนาคตอีกด้วย

1. **ทองคำ**

ทองคำเป็นราชาแห่งโลหะ (King of metals) จึงเหมาะสำหรับกษัตริย์
ดังนั้น พระเยซูเจ้าจึงประสูติมา **“เพื่อเป็นกษัตริย์”** เพียงแต่ทรงปกครองด้วยความรัก ไม่ใช่ด้วยกำลัง และทรงครองจิตใจมนุษย์ ไม่ใช่จากพระราชวัง แต่จากไม้กางเขน !!

2. **กำยาน**

กำยานเป็นสิ่งที่พระสงฆ์ใช้ในพิธีกรรม คำ priest (พระสงฆ์) มาจากภาษาละติน pontifex (ปอนตีเฟ็กซ์) หมายถึง **“ผู้สร้างสะพาน”**

นั่นคือ พระเยซูเจ้าทรงบังเกิดมา **“เพื่อเป็นพระสงฆ์”** หน้าที่ของพระองค์คือเปิดหนทางสู่พระเจ้า และสร้างสะพานเชื่อมระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์

หากปราศจากพระองค์ หนทางสู่พระเจ้าย่อมมืดมนและถูกตัดขาด !

3. **มดยอบ**

มดยอบใช้สำหรับชโลมศพ !

วันนี้พระกุมารประสูติมาเพื่อเรา วันหน้าพระองค์ยังจะสิ้นพระชนม์เพื่อเราอีก

พระองค์ทรงบังเกิดมาเพื่อมอบทั้งชีวิตและความตายของพระองค์แก่เรา พระองค์ทรงเป็น **“พระผู้ไถ่”** สำหรับชาวเราโดยแท้

จากของขวัญที่โหราจารย์นำมาถวาย เรารู้และมั่นใจได้ว่า พระเยซูเจ้าประสูติมาเพื่อเป็นกษัตริย์ เป็นมหาสมณะสูงสุด และเป็นพระผู้ไถ่ของชาวเราทุกคน

เราจะเป็นเฮโรด มหาสมณะ หรือโหราจารย์ ก็เลือกเอา !